

Sygn. akt III AUa 905/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SA Teresa Czekał
Protokolant: st. prot. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. w Lublinie

sprawy W. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy W. H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt VII U 547/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 905/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) przeliczył W. H. na jego wniosek wysokość emerytury od dnia 1 marca 2011 roku.

W odwołaniu W. H. zarzucił dokonanie przeliczenia w oparciu o niewłaściwą kwotę bazową. .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, wskazując , że do obliczeń przyjęta została prawidłowa kwota bazowa.

Z treści składanych przez skarżącego w trakcie postępowania pism oraz oświadczeń wynika, że oprócz zastosowania nowszej kwoty bazowej - dodatkowo bez pomniejszania jej o składki na ubezpieczenia - domagał się on również

uwzględnienia przy obliczaniu okresów składkowych i nieskładkowych okresów: prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego od dnia 27 stycznia 1989 roku, zatrudnienia na podstawie umów o dzieło przy obsłudze konferencji, zjazdów i imprez organizowanych przez Związek (...), zatrudnienia na podstawie umów zlecenia od dnia 12 kwietnia 2002 r., studiów doktoranckich - aspirantury i okresu habilitacji, korzystania z urlopu bezpłatnego w trakcie zatrudnienia na Uniwersytecie Przyrodniczym w L., wykonywania opracowań naukowych, patentów, opinii, ekspertyz i wszystkich kursów szkoleniowych, które prowadził.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2012 roku sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

W. H. urodzony w dniu (...), w dniu 3 marca 2011 r. złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy na podstawie dołączonej do wniosku dokumentacji ustalił, że wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi w wymiarze 38 lat, 3 miesiące i 20 dni i okresami nieskładkowymi w ilości 5 lat i 24 dni - łącznie 43 lata, 4 miesiące i 14 dni. Wskaźnik wysokości wymiaru świadczenia wyliczony został w wysokości 161,42%.

Decyzją z dnia 25 marca 2011 r. przyznano W. H. prawo do emerytury od dnia 1 marca 2011 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek w tym przedmiocie. Do wyliczenia wysokości świadczenia uwzględniono kwotę bazową w wysokości 2 822,66 zł.

W dniu 5 kwietnia 2011 r. skarżący złożył pismo, do którego załączył nowe zaświadczenie Rp-7 za 2010 r. Uwzględniona została w nim dodatkowy składnik wynagrodzenia tzw. „trzynastka”. Organ rentowy ustalił identyczny jak poprzednio wymiar okresów składkowych i nieskładkowych, zaś wskaźnik wysokości wymiaru świadczenia wyniósł 163,38%. Uwzględniając nowe zaświadczenie Rp-7, organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 12 kwietnia 2011 r. ZUS przeliczył od dnia 1 marca 2011 r. wysokość emerytury. Zastosował przy tym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 163,38% oraz tą samą co poprzednio kwotę bazową - 2 822,66 zł.

Sąd ustalił, że W. H. był zatrudniony od dnia 1 stycznia 1972 r. do dnia 28 lutego 2011 r. na Uniwersytecie Przyrodniczym w L.. W tym czasie od dnia 11 lipca 1978 r. do dnia 10 sierpnia 1978 r. korzystał z urlopu bezpłatnego. Będąc zatrudnionym przez tego pracodawcę został skierowany przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za granicę w celach szkoleniowych do odbycia 3-letnich studiów aspiranckich (w Polsce studia doktoranckie) na Ukrainińskiej Akademii Rolniczej w K.. Studia te odbywał od dnia 7 października 1974 r. do dnia 31 stycznia 1978 r. Za okres odbywania studiów otrzymywał wynagrodzenie. Również w trakcie omawianego okresu zatrudnienia skarżący odbywał od 1988 r. do 1992 r. studia habilitacyjne.

Wnioskodawca będąc pracownikiem (...) Przyrodniczego w L. wygłosił liczne wykłady i prowadził szkolenia min. na rzecz związków regionalnych i stowarzyszeń pszczelarzy w Polsce, K. (...) przy (...) w T., Instytutu Ochrony (...) w P., i innych podmiotów. Skarżący prowadził również szkolenia na podstawie umów zlecenia. Od umów tych odprowadzał podatek dochodowy, nie opłacał składek na ubezpieczenie społeczne. W. H. wykonywał również na zlecenie sądów opinie pisemne i otrzymał za to wynagrodzenie.

Cały okres zatrudnienia wnioskodawcy na Uniwersytecie Przyrodniczym w L. - łącznie z okresem studiów aspiranckich (doktoranckich) i habilitacyjnych został przez organ rentowy przy ustalaniu uprawnień do świadczenia potraktowany jako okres składkowy, z wyjątkiem okresu korzystania ze zwolnień lekarskich na przestrzeni okresu od dnia 1 marca 1999 r. do dnia 11 listopada 2010 r., które to okresy zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe. Okres korzystania z urlopu bezpłatnego nie został uwzględniony.

W. H. jest podatnikiem podatku rolnego od dnia 27 stycznia 1989 r. z gruntu rolnego położonego w B. o powierzchni 2,51 ha fizycznych, w tym użytków rolnych 2,51 ha, przeliczeniowych ogólnej powierzchni 3,1295 ha oraz 0,27 ha lasu. Wnioskodawca jest również podatnikiem podatku rolnego z pozycji spadkowej matki, tj. Z. H. z gruntu

rolnego położonego w B. o powierzchni 1,77 ha fizycznych, w tym użytków rolnych 1,77 ha, przeliczeniowych ogólnej powierzchni 2,4895 ha oraz 0,26 ha lasu.

Skarżący nie opłacał składek na ubezpieczenie społeczne rolników, ponieważ był przez cały czas pracownikiem (...) Przyrodniczego w L. i podlegał ubezpieczeniu z tego tytułu. Ubezpieczeniem społecznym rolników objęta była matka wnioskodawcy Z. H.. Składki na jej koncie były ewidencjonowane od dnia 1 stycznia 1979 r. do dnia 31 grudnia 1981 r. oraz od dnia 1 stycznia 1985¹ - do dnia 31 grudnia 1988 r.

Sąd Okręgowy odnosząc się do oświadczenia C. G. z dnia 20 kwietnia 2012 r. podkreślił, że jest to oświadczenie prywatne. Osoba w nim podpisana, jako osoba prywatna, oświadczyła jedynie, że wnioskodawca uiszczał świadczenia finansowe związane z gruntami będącymi w posiadaniu Z. H.. W żadnym przypadku oświadczenie takie nie może dowodzić tego, że skarżący opłacał składki na ubezpieczenie społeczne rolników. Co innego wynika bowiem z wiarygodnych dowodów z dokumentów urzędowych. Zresztą W. H. dwukrotnie przyznał, że nie był obowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, ponieważ był zatrudniony na podstawie umowy o pracę. Oceniając zeznania wnioskodawcy sąd wskazał, że nie wykazał on dowodami z dokumentów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zawieranych umów zlecenia i o dzieło. Co więcej, z rachunku dołączonego do jednej z umów zlecenia (k. 16 - koperta k. 20) wprost wynika, że składka na ubezpieczenie nie została odprowadzona. W pozostałym zakresie W. H. dookreślał jedynie swoje żądania procesowe, oceniał działania organu rentowego i interpretował przepisy. Wypowiedzi w tym zakresie nie podlegają ocenie pod kątem ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie W. H. nie jest zasadne w zakresie żadnego ze zgłoszonych w trakcie postępowania żądań i w związku z tym nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd wskazał, że organ rentowy nie miał podstawy do zastosowania do obliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy kwoty bazowej nie pomniejszonej o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, jak też do zastosowania kwoty bazowej wyższej niż zastosowana.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), kwota bazowa wynosi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym.

Treść zacytowanego przepisu wprost uniemożliwia uwzględnienie żądania wnioskodawcy o zastosowanie dla niego wysokości kwoty bazowej bez pomniejszania jej o składki na ubezpieczenia społeczne.

Kwota bazowa jest ustalana corocznie na podstawie art. 19 i obowiązuje od dnia 1 marca roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku kalendarzowego (art. 19a cytowanej ustawy). Ogłasza ją Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w formie komunikatu (art. 20 ust. 1 ustawy). Organ rentowy zastosował kwotę bazową wynikającą z komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2011 r. w sprawie kwoty bazowej w 2010 r. (MP z 2011 r., Nr 11, poz. 121), która zgodnie z brzmieniem art. 19 ustawy obowiązywała od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 28 lutego 2012 r. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty przyjmuje się kwotę bazową z daty złożenia wniosku o ustalenie prawa do tego świadczenia, chyba że pracownik kontynuując zatrudnienie nie pobiera świadczenia.

W. H. nie kontynuuje zatrudnienia od dnia 28 lutego 2011 r. Wniosek o emeryturę złożył w dniu 3 marca 2011 r., zaś o jej przeliczenie - w dniu 5 kwietnia 2011 r. Nie było zatem podstawy do zastosowania kwoty bazowej inna niż przyjęta przez ZUS.

Nie było także podstawy do wydłużenia stażu pracy W. H. o okresy prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego od dnia 27 stycznia 1989 r.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również jako okresy składkowe okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze wystarczającym do przyznania mu prawa do emerytury, nie ma zatem potrzeby ich uzupełniania o okresy pracy w rolnictwie.

Żądanie W. H. należało więc rozumieć jako wniosek o zwiększenie emerytury. W myśl art. 56 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy, zwiększenie takie przysługuje osobom, którym okresów składkowych i nieskładkowych nie uzupełniano okresami wymienionymi w art. 10 (tj. okresami pracy rolniczej) - za okresy opłacania składek na Fundusz Emerytalny (...), Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) i ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników.

Wnioskodawca przez cały czas prowadzenia gospodarstwa rolnego był zwolniony z obowiązku uiszczania składki na ubezpieczenie społeczne rolników, ponieważ podlegał ubezpieczeniu z tytułu umowy o pracę. Okoliczność ta wynika zarówno z dokumentów urzędowych, jak i została przyznana dwukrotnie przez samego skarżącego. W. H. uiszczał jedynie podatek rolny, który z punktu widzenia powołanego przepisu pozostaje bez znaczenia. Tym samym omawiany okres nie mógł zostać uwzględniony jako podstawa do zwiększenia emerytury.

Z kolei okresy wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia, o dzieło oraz okresy studiów doktoranckich (aspirantury) i habilitacji, wykonywania opracowań naukowych, patentów, opinii, ekspertyz i wszystkich kursów szkoleniowych, które prowadził, pokrywają się z okresem obowiązywania umowy o pracę z Uniwersytetem Przyrodniczym w L.. Zostały zatem uwzględnione jako okresy składkowe na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy. Nie ma podstawy aby te same okresy uwzględnić po raz drugi, jako okresy nieskładkowe. Dodatkowo, W. H. nie udowodnił, że z tytułu umów zlecenia i umów o dzieło odprowadzane były składki na ubezpieczenie społeczne.

W. H. zarzucił, że organ rentowy błędnie obliczył jego okresy składkowe, zaś z jego pisma wynikało, że chodziło mu o wydłużenie okresów składkowych o okres korzystania z urlopu bezpłatnego. Okres korzystania z urlopu bezpłatnego nie mógł jednak zostać uwzględniony - nawet jako okres nieskładkowy, ponieważ W. H. nie wchodzi w poczet osób wymienionych w art. 7 pkt 8 ustawy. Nie istnieje zaś żadna inna podstawa uwzględnienia okresów korzystania z urlopu bezpłatnych przy ustalaniu wysokości emerytury.

Reasumując - w zaskarżonej decyzji organ rentowy przeliczając wysokość emerytury zastosował właściwą kwotę bazową oraz prawidłowo obliczył wymiar okresów składkowych i nieskładkowych. Zaskarżona decyzja zawiera prawidłowe rozstrzygnięcie zatem odwołanie od niej należało oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca wnosząc o jego zmianę w całości. Wyrokowi zarzucił :

- naruszenie prawa materialnego, poprzez pominięcie art. 194 a (punkty 1- 7) ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

- pominięcie i zlekceważenie zeznań świadka w zakresie przysługującego dodatku do emerytury z prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym opłacania składek na ubezpieczenie w KRUS,

- brak należytego i wnikliwego ustosunkowania się do licznych zajęć , prac, wykładów, funkcji wykonywanych zawsze odpłatnie, a często z naliczeniem składek na ubezpieczenie społeczne .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wydał, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Ustalenia Sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny podziela. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba szczegółowego powtarzania ustaleń faktycznych oraz dokonanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zarzutów podnoszone w apelacji są niezasadne.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Okręgowy nie dopuścił się błędnej wykładni przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), kwota bazowa wynosi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym.

Kwota bazowa jest ustalana corocznie na podstawie art. 19 i obowiązuje od dnia 1 marca roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku kalendarzowego (art.19a cytowanej ustawy). Organ rentowy zastosował kwotę bazową wynikającą z komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2011 r. w sprawie kwoty bazowej w 2010 r. (MP z 2011 r., Nr 11, poz. 121), która zgodnie z brzmieniem art. 19 ustawy obowiązywała od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 28 lutego 2012 r. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty przyjmuje się kwotę bazową z daty złożenia wniosku o ustalenie prawa do tego świadczenia. Wnioskodawca wniosek o emeryturę złożył w dniu 3 marca 2011 r., zaś o jej przeliczenie - w dniu 5 kwietnia 2011 r. Nie było zatem podstawy do zastosowania kwoty bazowej inna niż przyjęta przez organ rentowy.

Wskazywany przez apelującego art.194 a ustawy o emeryturach i rentach nie został naruszony, bowiem nie miał zastosowania do świadczenia przyznanego wnioskodawcy. Zgodnie z unormowaniem zawartym w tym przepisie, emerytury i renty przysługujące na podstawie ustawy, które zostały obliczone od kwoty bazowej stanowiącej mniej niż 100 % przeciętnego wynagrodzenia, podlegają przeliczeniu (ust 1), zaś w dalszej treści artykuł ten reguluje szczegółowo sposób dokonywania przeliczeń. Wyjaśnić należy, że istotą art. 194 a. ustawy,, który wprowadzony został ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 191, poz. 1954) było wprowadzenie stopniowego mechanizmu, (j. rozłożonego na lata 2005-2008) - podwyższania wysokości świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych w latach 1993-1998 przy zastosowaniu niższej niż 100% kwoty bazowej. Wnioskodawcy emerytura została przyznana w 20011 roku, zgodnie z obowiązującymi w dacie jej przyznania przepisami.

Odnosząc się do zarzutu - pominięcia i zlekceważenie zeznań świadka w zakresie przysługującego dodatku do emerytury z prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym opłacania składek na ubezpieczenie w KRUS, zauważyć należy, że Sąd Okręgowy nie przeprowadzał żadnego dowodu z zeznań świadków, gdyż wnioskodawca o to nie wnosił .

Jeżeli natomiast skarżący upatruje oświadczenia C. G. z dnia 20 kwietnia 2012 r. jako dowód na okoliczność opłacania składek , to jednoznacznie wskazać należy, że oświadczenie to w świetle pozostałych dowodów nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej okoliczności.

Z treści pisma z dnia 20 kwietnia 2012 roku wynika, jedynie to, że osoba w nim podpisana (C. G.) , jako osoba prywatna, wyraziła przekonanie, że wnioskodawca uiszczal świadczenia finansowe związane z gruntami będącymi w posiadaniu jego matki - Z. H. .

Oświadczenie takie nie stanowi dowodu okoliczności opłacania składki na ubezpieczenie społeczne rolników.

Z informacji udzielonej na żądanie Sądu przez Urząd Gminy w K. z dnia 10 maja 2012 roku (48.) wynika jednoznacznie , że W. H. z tytułu prowadzonego gospodarstwa rolnego nie opłacał składek gdyż był pracownikiem Akademii Rolniczej w L. i nie podlegał ubezpieczeniu z innego tytułu. Ze innych zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów, w tym min. zaświadczenia KRUS z dnia 19 października 2011 r., karty ewidencyjnej ubezpieczonego (k. 16). wynika fakt nie podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników i brak opłacania na jego rzecz składek.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również jako okresy składkowe okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze wystarczającym do przyznania mu prawa do emerytury, nie ma zatem potrzeby ich uzupełniania o okresy pracy w rolnictwie.

Żądanie W. H. sprowadzało się do zwiększenie emerytury. W myśl art. 56 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy, zwiększenie takie przysługuje osobom, którym okresów składkowych i nieskładkowych nie uzupełniano okresami wymienionymi w art. 10 (tj. okresami pracy rolniczej) - za okresy opłacania składek na Fundusz Emerytalny (...), Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) i ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników.

Wnioskodawca przez cały czas prowadzenia gospodarstwa rolnego był zwolniony z obowiązku uiszczania składki na ubezpieczenie społeczne rolników, ponieważ podlegał ubezpieczeniu z tytułu umowy o pracę, co zostało przyznane przez samego skarżącego. W. H. uiszczał jedynie podatek rolny, który podobnie jak ewentualne uiszczone składki w imieniu i na rzecz innej osoby, z punktu widzenia powołanego przepisu, dla oceny zwiększenia wysokości jego świadczenia, pozostaje bez znaczenia prawnego. Tym samym nie mogło zostać uwzględnione żądanie wnioskodawcy zwiększenia emerytury z tytułu opłacania składek .

Odnosnie lakonicznego twierdzeń apelującego, co do braku należytego i wnikliwego ustosunkowania się przez Sąd do jego licznych zajęć , prac, wykładów, funkcji „wykonywanych zawsze odpłatnie, a często z naliczeniem składek na ubezpieczenie społeczne” , to stwierdzić należy, że zarzut ten nie został w najmniejszym stopniu skonkretyzowany, co zwalnia Sąd II instancji od rozważań w tym temacie.

Ograniczyć się jedynie do stwierdzenia , że okresy wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia, o dzieło, wykonywania opracowań naukowych, patentów, opinii, ekspertyz, kursów szkoleniowych, które wnioskodawca prowadził, pokrywają się z okresem obowiązywania umowy o pracę z Uniwersytetem Przyrodniczym w L., a zatem zostały uwzględnione jako okresy składkowe na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy. O ile wnioskodawca twierdzi , że tytułu niektórych (bliżej nie oznaczonych) umów czy czynności , odprowadzone zostały składki na ubezpieczenia społeczne, to winien w pierwszej kolejności sprecyzować poszczególne okresy , a następnie wykazać i udowodnić okoliczność opłacania tych składek z tytułu wskazanych czynności.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego odpowiada prawu , a apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.